

Vurgun düzeninin temeli İnönü CHP'siyle atılıyordu

Osmanlı imparatorluğu'nda, tarım alanlarında İslami toprak hukukunun "ikta sistemi" uygulandığından, 1858 yılında Batıların zorlamasıyla çıkarılan "Arazi Kanunnamesi'ne" kadar özel toprak mülkiyeti söz konusu olmadığı gibi, toprakları da genellikle üzerinde yaşayan Rum ve Ermeniler ekip biçmiş, hayvancılıkla uğraşan Asya kökenli halk ise tarımla pek uğraşmamıştır. Bu yüzden kadastro çalışmaları da ta 1912 yılında ancak başlatılmıştır. 1960'larda bile, köylerin henüz yüzde 14'ünün kadastro çalışmaları tamamlanmıştır. Gene 1960 yılında, tarım topraklarının yüzde 60'ının tapu kaydının hala bulunmadığı hatırlanmalıdır.

Kısacası 1900'lerde art arda yaşanan savaş ve sürgün yıllarını fırsat bilerek azınlık topraklarına silah zoruyla el koymuş çoğu sabataist kökenli birkaç eşkıya örneği dışında, "Osmanlı İmparatorluğu'ndan artakalmış bir toprak ağalığı kurumu" kesinlikle söz konusu dahi olamayacaktır.

Toprak ağalığı CHP'den miras kalıyordu!

Bugünkü toprak ağalığı kurumunun temeli ise, bilindiği gibi İsmet İnönü'nün tek parti iktidarı döneminde, üzerinde yaşayan ve hayvancılıkla uğraşan insanların tarım kültürüne sahip olmadıkları için toprak istememelerini de bahane ederek, Rum ve Ermenilerin terk ettiği toprakları, siyasi nüfuz kullanarak yağmalayan CHP'li mutlu azınlık ve İttihat Terakki artığı azgınlar tarafından atılmıştır. Yani Anadolu, CHP yandaşları ve özellikle Ermeni-Yahudi dönmesi parti kompradorlarınca yağmalanmıştır. Ecevit'in toprak reformu iddiaları ise sadece istismar ve halkı aldatma amaçlıdır. İnönü ailesinin Marmara ve Ege bölgesinde, özellikle sahil kesimlerinde binlerce dönümlük devlet arazisini kapatmaları, özenle saklanmıştır. DPT uzmanlarının yaptığı hesaplara göre de, 1928'den 1947'ye kadar Türkiye'deki ekilebilir toprakların tam yüzde 34'ü, yani, 79 milyon 610 bin dönümü işte bu kesimlerce yağmalanmıştır.

Mustafa Kemal'in çok istemesine rağmen, bu masonik şebeke toprak reformunun gerçekleştirilmesine sürekli engel çıkarmıştır.

Soygun ve Vurgun CHP ile Başlıyordu:

Bazıları, Türkiye'yi kasıp kavuran kokuşmanın, yolsuzlukların, talan ve vurgunların son birkaç on yılda oluştuğunu sanır.

CHP liderleri kendilerinin temiz, karşılarında olanların ise kirli, şaibeli olduğunu söylemeye çalışır.

Hayır!.. Maalesef yolsuzluklar tek parti dönemine dayanmaktadır. Yolsuzlukların anası CHP olmaktadır. (O devirde birçok sabataist ve Yahudi, devletin ve milletin sırtından vurgunlar kazanmıştır. Mustafa Kemal de bunların bir kısmına, konjonktür gereği, göz yummak mecburiyetinde kalmıştır. M.Ç.)

1915 ile 1923 arasında Ermeniler sürülmüştü. Onların malları, evleri, arazileri, dükkânları yağmalanmıştı.

Yunan ordusu bozulunca Anadolu Rumlarının bir kısmı kaçmış veya telef olmuştu. 1924'te Lozan anlaşmasının mübadele maddesi gereğince Anadolu Rumlarının tamamı Yunanistan'a gönderilmişti. Bir buçuk milyona yakın Rum gönderilmiş, yerlerine Yunanistan'dan 400 bin kadar Türk ve Müslüman gelmişti. Rumların evleri, dükkânları, arazileri, atölyeleri, fabrikaları, malları, bağ ve bahçeleri, kimlere kalmıştı?

İstanbul'un en büyük matbaa tesislerinden biri Mateosyan adlı bir Ermeni'ye aitti. İşgal kuvvetleri 1922'de İstanbul'u terk ederken, işgalcilerle işbirliği yaptığı için bu Ermeni de yurt dışına kaçmış ve kısa bir müddet sonra matbaası, binasıyla birlikte, Karay asıllı (Yahudi) olduğu iddia edilen bir CHP kodamanının eline bırakılmıştı.

Sovyetler Birliği'nde Lenin ve Stalin, Türkiye'de CHP oligarşisi zulüm ve dinsizlik yapıyordu. Dini eğitim kurumları kapatılmıştı. Göstermelik olarak onların yerine açılan İlahiyat Fakültesi ve İmam Hatip mektebi de, rağbet yok bahanesiyle kapatılmıştı. Okullardan din ve ahlâk dersleri kaldırılmıştı. Ülke çapında dinsizlik terörü estirililiyordu. Bütün bunlar da sözde kalkınmak için yapılıyordu.

Ünlü ve büyük pašamızın dile getirdiği "Dini ve namusu olanlar kazanamazlar..." ilkesi hayata tatbik ediliyordu.

Öyle bir talan başlamıştı ki, ülkenin bize ait olduğunu gösteren, bir tür tapu senedi mahiyetinde olan tarihî İslâm kabristanları bile düzleniyor, arazilerinin bir kısmı kapanın elinde kalıyordu.

Falih Rıfki, Yakup Kadri, Kemal Tahir ve daha nice edip ve romancı bu talan ve soygunu kitaplarında yazıyordu.

Gazeteci Arif Oruç, İstanbul'da YARIN gazetesini yayınlıyordu. Mateosyan matbaasını eline geçiren CHP iktidarı yanlısı gazete ile amansız bir polemik ve mücadele yapıyordu. Rejim bu gibi muhalefeti susturmak için sert kanunlar çıkartmış, basın hürriyetini gemlemiştir. Arif Oruç canını kurtarmak için komşu Bulgaristan krallığına kaçmış, İstanbul'da harf devriminden sonra Latin yazısıyla yayınladığı YARIN'ı orada Osmanlıca yazıyla çıkartmaya devam ediyordu.

Modern Türkiye'nin en büyük derdi, krizi ve problemi, kokuşma ve yolsuzluklardır. Temizlik ve şeffaflıkta (saydamlıkta) uluslararası notumuz 10 üzerinden 4'tür. Yani ahlâk, fazilet, doğruluk, dürüstlük, temizlik, saydamlık konusunda geçerli not alamıyoruz.

Türkiye'deki bütün olumsuzlukların temelinde bu müzmin kokuşma yatmaktadır.

Kokuşma bütün kötülüklerin anasıdır, sebebidir.

1950 ile 1960 arasındaki Adnan Menderes (Demokrat parti) iktidarı esnasında partizanlık yapılmış, birtakım yolsuzluklar olmuştur ama bunlar hiçbir zaman bugünkülerle kıyas edilebilecek şekilde genel ve yoğun olmamıştır. Menderes iktidardan düşürülüp Yassıada (sözde) Yüce Divanında muhakeme edilmiş ve kendisinin bir kuruş yolsuzluğu bulanamamıştı. Aileden zengin ve varlıklı idi. Dedelerinden, babasından kalma çiftliği vardı.

1945'ten sonra ülkemize çoğulculuk gelmiş, çok partili sistem işletilmişti ama temizlik ve şeffaflık için bu da yetmemişti.

AKP gibi Siyasal İslâmcılar taifesi Türkiye'yi temiz ve şeffaf bir hale getirebildi mi?

Hayır, tam aksine, kokuşma, yolsuzluklar, haram ve kara servetler konusunda artık Müslüman geçinenlerin bir kısmı maalesef şunları söylemektedir:

- Dinsizler şimdiye kadar çok yediler, bundan sonra biraz da Müslümanlar yemelidir!..
- Kötü düzenlerde kötü işler yapmak caizdir!
- Müslümana her şeyin en iyisi en kalitelisi gerektir.. diyerek, haram ve haksız kazançlara yönelmekle, lüks ve gösterişe özenmekle, davasından ve ahlakından taviz vermektedir.

Ülkemizde çok büyük bir sosyal adaletsizlik hüküm sürmektedir.

Ülkemiz bir rantlar ülkesi haline gelmiştir.

Ülkemizde 300 milyar dolar miktarında kara, haram, kirli, necis servet birikimi olduğu bilinir.

Maalesef Haim Naum talimatıyla, dinsizlik ve namussuzluk adına başlatılan çalma, soyma, vurma ve soysuzlaşma furçasına birtakım İslâmcılar da katılmış görünmektedir.

1970'lerde kendini mücahit olarak tanıtan nice makyavelist bugün efsanevî servetlere sahiptir ve mücahitlikten müteahhitliğe terfi etmiştir.

İslâm dini ve ahlâkı böyle kara servetleri, bunları elde etmek için başvuru olan kirli ve

ahlâksız yöntemleri asla kabul etmez.

Ahlâka uygun, namuslu ve şerefli metotlarla çalışılmış olsaydı, Türkiye zenginlikte, kalkınmada, sosyal adalette Japonya, İsveç, Norveç gibi olabilirdi ve bugünkü kokuşma bataklığına düşmeyecekti". [1]

Aydın Doğan'la Fehmi Koro, "Koro"da buluşuyordu!?

İşbirlikçi siyasilerin ve rantiyeci sermayenin en etkili sömürü aracı ve suç ortakları ise Medya oluyordu. Ara sıra danışıklı dövüş içine girmeleri bile, toplumu aldatıp oyalamaya ve "bulanık suda balık avlamaya" benziyordu.

Ahmet Hakan yazmıştı: Aydın Bey beni aradı... Dedi ki: "Fehmi Koro beni aramış... Eresin Otel'de fasıl yapacaklarmış... Sen de davetliymişsin... Beraber gidelim mi?" Cevap verdim: "Tabii Aydın Bey... Gideriz..."

Şu detayları anlatmıştı: "Bakalım bizim eski mahallenin aylık popüler eğlencesi nasıl bir hal almış" diye düşündüm ve akşamı beklemeye başladım... Manzarayı görünce az kalsın küçük dilimi yutacaktım... Nasıl yutmayayım?.. Tophane'deki hayli mütevazı bir kıraathanede başlattığı "düşük profilli" fasıl eğlencesi gitmiş... Yerine beş yıldızlı otelde, hiçbir masraftan kaçılmamış, yemekli, hatta isteyene alkol ikram edilen, ünlü sanatçıların da teşrif ettikleri dört başı mamur ve şatafatlı bir eğlence gelmiş... İşin şekli değişmiş: Şık masalarda yemek... İsteyene şarap... Aydın Doğan gecenin hem "onur konuğu", hem de "ilgi odağı" idi... Aydın Bey gayet mutlu ve mesut görünüyordu...

Ahmet Hakan, 'Geceden notlar' bölümünde 13 madde sıralamıştı, sadece 5 tanesi dikkatimizi çekmeyi başarmıştı: 1- Gecede "Maliye", "Vergi", "Haksızlık", "Doğan Yayın Holding" gibi sözcüklerin hiçbiri geçmemiş... 2- Gecenin keyfini en fazla çıkaran ismi Aydın Doğan Beymiş... 6- Benim oturduğum masada Nazlı Ilıcak ve Aydın Doğan ŞARAP içmeyi tercih etmiş... Diğer masalardaki alkol durumu belirsizmiş... 8- Gecenin en sempatik ismi Beyoğlu Belediye Başkanı (AKP) Ahmet Misbah Demircan imiş... Demircan, bir sonraki "fasıl gecesi"nin sponsorluğunu bile talep etmiş... 9- Gecenin sponsoru Fatih Belediye Başkanı (AKP) Mustafa Demir, seçim kampanyasının etkisindeymiş...

Alkollü, şaraplı, AKP'li Fatih Belediye Başkanı'nın sponsorluğundaki fasıl gecesinde kimler vardı? Ahmet Hakan üşenmemiş, hepsini tek tek yazmış. İlginç isimler var. Merak edenler o yazıyı okuyabilir. Fehmi Kuru (Taha Kıvanç), "Bir fasılın ardından..." başlıklı yazısında, 'herkes gelse 50'yi ancak bulan bir kitle...' diyordu.

Ahmet Hakan'ın yazısıyla aynı gün, bir haber sitesinde (cafesiyaset) Ahmet Gemici'nin, Doğan Grubu ve AKP'li Belediyeler ile ilgili uzun bir yorumu yer alıyordu.

'Doğan Grubu ile sıkı fıkı belediyeler' başlıklı detaylı yorumun özü şöyle:

Doğan Grubu, hükümete yüklendikçe, AKP'li belediyelerden daha çok iş koparıyor. Sigortadan matbaaya, akaryakıttan danışmanlık bürolarına kadar her türlü hizmet Doğan Grubu'ndan alınıyor...!?

Aynı gün Fehmi Kuru da Yeni Şafak'taki köşesinde, "Üzıldüm" başlıklı bir yazı yazmış ve özetle demiş ki: Rakiplerinin düştüğü kötü durumdan, çektikleri ıstıraptan keyif duyanlar vardır. Biz onlardan değiliz... Doğan Medya Grubu'nun (DMG) Maliye Bakanlığı müfettişleri tarafından incelenen işlemleri yüzünden 'vergi kaçakçılığı' iddiasıyla cezalandırılmasına sevinmemizi herhalde bekleyenler vardır; hayır sevinmedik. Yargıçça da uygun bulunduğu takdirde 1 milyar TL'yi rahatlıkla aşabilecek müthiş ceza, DMG'yi 'ülkenin en büyük medya grubu' olmaktan çıkarabilecektir... Emin olmanızı istediğim şey şu: Doğan Medyanın başına gelenlere asla ve asla sevinmiyorum...

Evet, Fehmi Kuru sevinmemiş, hatta yazısının başlığından ve detayından da anlaşılacağı üzere, üzölmüş... Taha Kıvanç (Fehmi Kuru), "Bir fasılın ardından..." başlıklı yazısını şöyle sonlandırmıştı: 'Kendisini uğurlarken, "Bir dahakini bizim orada yapalım" demiş Aydın (Doğan) Bey ise: "Oh be yahu, sırtımdaki ağırlıkları bir geceliğine unuttum" buyurmuş. Yani Reşat Bey'in dediği gibi, "kayıkcı kavgasıyla toplum oyalanıp aldatılırken, parayı yine Aydın Doğan topluyor.

Başbakan-Doğan savaşı mutlu sonla bitiyordu!

Yazar Osman ERAYDIN
19 Eylül 2009

Daha evvel Başbakanlıkta çalışan Radikal'deki aracının ne işe yaradığı, neden alındığı resmen ortaya çıkmıştı. Demek ki bu işlere bakacak artık. Bundan daha da önemlisi Başbakan Erdoğan'ın Doğan Grubu'nun bir gazetesine konuşarak daha evvel söylediği sözleri adeta yutmuş olmaktadır. İnsanları Doğan Grubu gazetelerini boykota çağırırken, uçağına yazarları çağırılmazken, muhabirlerin akreditasyonunu iptal ederken bir anda Doğan Grubu olmadan yapamayacağını anlamıştı.

Bundan sonra Erdoğan'ın yeni bir strateji izleyeceği ve Doğan Grubu'yla ilişkilerin yeniden şekilleneceği yorumları yapılmıştı.

Artık, "Erdoğan'ın basınla kavga edilerek siyaset yapılmayacağını farkına vardığı" yazılmıştı. Boykot çağrılarını yapmak, halkı galeyana getirip kışkırtmak, bir medya grubunu batırmaya çalışmak yanlış ve nitekim elinde patlamıştı. Neden geri adım attığına gelince...

Eskiden 'yüzde 47 arsızlığı' ve pervasızlığı Recep Efe'yi şımartmıştı. Şimdi gerilene oy oranının yarattığı hezimet onları hizaya gelmeye zorlamıştı.

AKP ANAP'laşıyordu!

Sevgili Zeki Ceyhan'ın dediği gibi:

AKP'li eski dostlarımız kendi kendilerine çok ciddi bir nefis muhasebesi yapmak durumundalar! Zira hiçbiri bıraktığımız noktada durmuyorlar. Aynen özendikleri ANAP'lılar gibi oldular!

Biz Millî Görüş çatısı altında birlikte hareket ederken, bir lokma ekmek ile bir yudum suyu paylaşırken, yani "yollarda beraber yürürken, yağmurda beraber ıslanırken", bugün AKP'li eski dostlarımızın ANAP'lıların içinde yaşadığı lüks ve şatafata gıpta ile baktıklarını hatırlıyoruz.

Biz bin bir sıkıntı içindeyken ANAP'lıların keyfine diyecek yoktu! Devlet nimetlerini partilerine kanalize ediyorlar ve lüks içinde yaşıyorlardı! En lüks araçlar onlarındı, en gösterişli evler

onlarındı! En şatafatlı toplantıları onlar yapıyorlardı! Basında "Hasbahçe hikayeleri"nden geçilmiyordu! Bir Papatyalar vardı, bir de papatyaların işadamı kocaları vardı!

O günlerde biz bu durumu içimize sindiremeyip karşı çıkarken bugün AKP'li olan dostlarımız da karşı çıkar gibi görünüyorlardı, ama içten içe onlar gibi olmaya can atıyorlardı!

Gün oldu devran değişti! Ve şans talih bugün AKP'li olan eski dostlarımızın yüzüne güldü! Kendilerini iktidar koltuğunda buldukları gün, geçmişle olan bütün bağlantıları ve bu bağlantıları ortaya koyan tüm izleri silmeye başladılar! Artık gün onların günüydü! Çok özendikleri, çok imrendikleri, daima gıpta ettikleri ANAP'lılar gibi davranabilirlerdi! Nitekim davrandılar da!

Kendilerine örnek olarak hep Turgut Özal'ı ve ANAP'ı aldıklarını beyan etmekten sakınmamışlardı. Bu hayranlıkları sadece beyanlarla da sınırlı kalmamıştı! Aynen Özal gibi konuşup iktidara oy vermeyecek seçmenleri tehdit etmeye de başlamışlardı. Bu defa en lüks araçlar bizim eski dostlarımızın altındaydı. Yine en lüks evlerde onlar oturmaktaydı. AKP'liler her şeyleri ile ANAP'ılaşmışlardı. Kimsenin ne zevkine, ne siyasi tercihinine karışacak değiliz!

Ama AKP'li eski dostlarımıza çok özenip, onlar gibi olmak için can attıkları ANAP'ın son haline bir bakmalarını tavsiye ederiz.

ANAP'ın tükenip bittiğini, ANAP genel merkezi de ziyaretçisi olmayan bir müzeye benzediğini, yani ANAP'ın siyasi bir mevtadan farksız hale geldiğini hatırlatmak isteriz.

O halde, ANAP'lı gibi olmaya çok özenen AKP'li eski dostlarımızı da farklı bir akıbet beklemediğini biliriz.

Aslında bir farkları bulunmuyordu!

İktidar partisi ile ana muhalefet partisinin içine düştüğü benzerliği yavaş yavaş herkesin fark etmesi sevindiriyor. Biri diğeri

hakkında

y

olsuzluk iddialarını

ortaya döküp gereğinin yapılmasını isterken diğeri

yolsuzluklarını gösteren belgeleri

servise başlıyor! Belli ki her ikisi de

birbirlerinin yolsuzluklarından

haberdar bulunuyor. Bugüne kadar

birbirlerini fişleyip

durmuşlar! Muhtemelen

"Bir gün lazım olur"

diye bir kenarda saklamışlar! Aslında

biri diğerinin nasırına basmasa,

diğeri de

berikinin durumunu hiç açığa vurmuyacak! Bu dosyalar,

birbirlerinden hiç farkları olmadığını

gösteriyor! Biri

her türlü yolsuzluğa

bulaşmış da öteki

çok mu temiz

kalmış? Onlar da

benzer durumlar

yaşamışlar!

Aracılık

yapmışlar!

Komisyon

almışlar! Belki

rüşvet

toplamışlar!

İktidar partis

i de ana

muhalefet partis

de

"Bal tutan parmağını yalar"

sözünü

yalancı çıkarmamak

için ellerinden geleni yapmışlar!

Siyaset, rant ve saltanat aracı yapıyordu!

"Türkiye çarpık bir yeni yapıya oturunca bu defa çok daha açık bir biçimde devlet rantı siyasetin aracı hatta amacı haline geldi. Bu yozlaşmanın altında yatan en önemli neden arazi yağmasıdır. Kontrolsüz bir göç, onu emecek bir planın eksikliği, sosyal patlamadan

korkan devletin aynı yolu bir daha izleyerek kitleleri pasifize etmek için elindeki arazileri yağma ettirmesi ister istemez bu gidişe yol açmıştır. Son yirmi yılın İstanbul'unu, Ankara'sını düşününüz. Kentleşme adına yapılanlar, açılan yollar, imarına müsaade edilen araziler, kat yüksekliği izinleri... Bunların sadece birisi dahi yerel yönetimlerin elindeki rant iktidarının cesametini göstermesi bakımından önemlidir, bir o kadar da hayatidir.

Tüm bunları siyaset sağlıyor insanlara da, topluma da... Daha doğrusu yerel yönetim siyaseti. Hiçbir biçimde katılımcı olmayan, saydamlığa dayanmayan, paylaşımcı bir yapı üretmeyen siyaset iktidarı elinde bulunduranların iki dudağı arasındaki kararlarla iş görüyor. Belediye meclisine üye olmak da bu güce sahip olmanın bir başka yolu. İster istemez siyasetle büyük rant kullanımına dayalı ticaret birbiri içinde giriyor ve kesişiyor. Müteahhit-siyasetçi ilişkisi meseleyi "az etik-çok etik" çizgisine kadar getiriyor.

Bu zincir mutlaka kırılmalı ve siyaset-ticaret ilişkisini koparacak yeni süreçler üretilmelidir. Bugün ilçe belediyeleri siyasal iktidarlar bakımından kontrol ettiği ve ürettiği rant ölçüsünde değerlidir. Böyle bir yük daha fazla taşınamaz. Çünkü yerel yönetimin imar faaliyeti sonu gelecek bir şey değildir. Onu ancak yeni bir siyaset anlayışı kontrol altına alabilir..." diyen H. Bülent Kahraman haklıydı.

Kazım Karabekir Paşa'ya: "Dini ve namusu olanlar bu devirde kazanamaz!" deniyordu

Yer Ankara, tarih 10 Temmuz 1923... Tren istasyonundaki özel kalem binasında, Cumhuriyet Halk Fırkası (o tarihte partiye fırka deniliyordu) nizamnamesi (tüzüğü) hazırlanıyor. Ülkenin iki meşhur ve büyük Paşası konuşuyor. Bunlardan biri Şark Fatihî Kâzım Karabekir'dir.

Konu bir ara ülkenin kalkınmasına geliyor. Ünlü ve büyük Paşalardan biri Kazım Paşa'ya şu sözleri söylüyor: "Dini ve namusu olanlar kazanamazlar!.. Fakir kalmaya mahkûmdurlar. Böyle kimselerle memleketi zenginleştirmek mümkün değildir. Bunun için önce din ve namus telakkisini kaldırmalıyız. Partiyi, bunu kabul edenlerle kuvvetlendirmeli ve bunları çabuk zengin etmeliyiz. Bu suretle kalkınma kolay ve çabuk olur."

Tarihçi İsmet Bozdağ "PAŞALAR KAVGASI" isimli eserinde bu konuşmayı nakl ediyor.

PKK terörünün gölgesinde yapılan uyuşturucu ve silah kaçakçılığı ile mücadele etmeye hazırlanırken feci şekilde öldürülen Uğur Mumcu da Kazım Karabekir ile ilgili kitabında bu konudan bahsediyor.

Ayrıca, Karabekir paşa hatıralarında bu konuyu anlatıyor.

1923'ten bu yana kaç yıl geçti? Seksen altı yıl. Paşa'nın söyledikleri hayata uygulandı mı? Uygulandı.

Türkiye'de beklenen kalkınma oldu mu? Bir miktar oldu ama ülkemiz bir Japonya olamadı, bir Güney Kore olamadı, bir Tayvan veya Singapur bile olamadı. Toplum yapımız çürüdü, dağılma ve çökme süreci hızlandı.

Avrupa'nın kuzeyinde dört ülke vardır: İsveç, Norveç, Danimarka, Finlandiya... Türkiye bunlar kadar zengin olamadı, kalkınamadı. Norveç'te, fert başına düşen yıllık gelir payı 50 bin doların üzerine çıktı. Üstelik o ülke AB üyeliğine de katılmadı. İki kere referandum yapıldı, halk AB üyeliğine "bağımsızlığımız zarar görür" diye yanaşmadı.

Siyonist kafalı, sabataist ortaklı ve TSK gıcıklı HABER-TÜRK TV'nin AKP ve Fetullah Gülen aşkı nereden geliyordu?

60 yıldır ABD'de yaşayan Prof. Dr. Kemal Karbat Haber Türk'e konuk olduğu Balçışek Pamir'e şunları söylemişti:

"Ben belediye başkanlığı sırasında Amerika'dan gelip Sn. Recep T. Erdoğan'ın ziyaretine gittim. Onun başbakan olacağını ta o zaman keşfetmişim. Bana pek yüz vermemiş, kuşkulandır bir tavır sergilemesine ve onun Milli Görüş İslamcı geleneğinden gelmesine rağmen, demokratik bir kafa yapısına ve Batılı anlayışına yatkın olduğunu sezmişim.

Fetullah Gülen de, okulları ve dinlerarası yaklaşımları nedeniyle takdir ettiğim bir şahsiyettir.

Prof. Dr. Kemal Karbat gerçek ayarını ve amacını şu sözlerle ifade etmekteydi:

“Benim inancım; din gereklidir ve insanın manevi-uhrevi ihtiyaçlarını gidermektedir. Ama dünyevi ve medeni ihtiyaç ve inkişafı ise, insanların kendi yaptıkları kanun ve düzenlemeler belirlemelidir.

Hatta Sn. Prof. (Siyonist dünya düzeninin hizmetinde olmak şartıyla) halifeliğin bile getirilebileceğini söylemişti. Öyle ya Fetullah Gülen gibi bir halife, ABD ve İsrail için papadan bile verimliydi.

Yani siyonist ve emperyalist güçlerin teşvik ve tavsiye ettiği “ılımlı, yani sömürü-zulüm sistemiyle uyumlu bir İslam anlayışını benimsediğini ve Recep Tayyip’in ve Fetullah Gülen’in bunun için desteklendiğini dile getirmekteydi. Ve tabi Haber Türk’ün, AKP’yi ve Fetullah Gülen’i niye sahiplendiği de sırtıvermekteydi.

[\[1\]](#) Mehmet Şevket Eygi / Milli Gazete